

KREDIT

18 | **2015**
první pololetí | roku dva tisíce patnáct

Časopis studentů Vysoké školy hotelové

**Moi – finský
neformální pozdrav**

Str. 10

**TÉMA
Praxe
str. 4**

**ROZHOVOR S N. DOLANSKOU
Důležitý je kontakt s klientem**

str. 6

**Filmy, které stojí
za to vidět!**

str. 15

Editorial

Milí čitatelia,

držíte v rukách 18. vydanie nášho študentského časopisu Kredit, ktorého šéfredaktorkou som prekvapivo znova ja. Možno je to mojou ľubozvučnou slovenčinou, možno tým, že to ostatní kandidáti odmietli, ja mám však radosť a ostáva mi iba dúfať, že je to vďaka mojim schopnostiam :-)

Ako je už zvykom, jednotlivé sekcie sú obsiahnuté pútavými článkami, v ktorých si každý z vás nájde niečo, čo ho zaujme. Rozhodne nevynechajte recenzie súčasných filmov alebo kníh a David Lauterbach nám vybral zoznam filmov, ktoré stojí zato vidieť. Keďže sa blíži leto a pre nás prázdniny, máme pre vás, ktorí ešte neviete kam vyraziť, tipy na letnú dovolenku. Sekcia zahraničie bude zastúpená článkom z Erasmu z Francúzska, o zážitky z neho sa s nami podelila Anna Dostálová a krásne mesto Basilej vo Švajčiarsku nám prostredníctvom reportáže priblíži Karolína Jandačová. Zaujímavým bude rozhovor s PhDr. Norou Dolanskou, MBA, riaditeľkou Prague City Tourism a samozrejme aj článok pána rektora o novele zákona o vysokých školách.

Prajem vám všetkým veľa šťastia pri skúškach a leto plné zážitkov.

Eva Šlezáková,
šéfredaktorka

Co lze očekávat od novely zákona o vysokých školách?

Počátkem dubna tohoto roku schválila vláda návrh novely zákona o vysokých školách, který tak putuje, v rámci legislativního procesu, k projednávání v Parlamentu. Od přijetí současné platného zákona o vysokých školách je to vůbec poprvé, co se obě komory Parlamentu ČR budou zabývat poměrně značným objemem změn v legislativní normě pro oblast vysokého školství. Co tedy lze od novely zákona, pokud bude Poslaneckou sněmovnou a Senátem Parlamentu ČR schválena a následně podepsána prezidentem, očekávat v podmínkách Vysoké školy hotelové?

Pro soukromé vysoké školy je ze zákona nejdůležitější především část zákona zabývající se akreditací a studijními programy. Podstatná je také pasáž věnovaná specifikům soukromých vysokých škol obecně.

Akreditace současných studijních oborů budou v platnosti dle termínů udělení, nejméně však po dobu 3 let od platnosti novely zákony. Za předpokladu, že novela zákona bude pla-

tit od ledna příštího roku, to v podmínkách naší vysoké školy znamená, že pro bakalářský obor Hotelnictví a jeho anglickou verzi bude akreditace platit více než do poloviny roku 2019. V magisterském studiu je situace obdobná u oborů Marketingové komunikace (nově reakreditováno do května 2019) a Management destinace cestovního ruchu (až do října 2019). VŠH v současné době připravuje žádost o prodloužení akreditace bakalářského oboru Marketingové komunikace ve službách a bezprostředně poté také oboru Management destinace cestovního ruchu. Pokud by tedy akreditační řízení bylo úspěšné a proběhlo u obou žádostí podle stávajícího zákona, tak by do zmíněného tříletého období spadaly vlastně pouze obory magisterské Management hotelnictví a lázeňství a jeho anglická verze.

Novela zákona přinese v procesu akreditací dvě základní změny, pokud ponecháme stranou, že současnou Akreditační komisi nahradí Národní akreditační úřad. První změnou je, že žádosti budou posuzovány přímo na místě a v celé komplexní šíři, tj. včetně ověření podmínek dané vysoké školy. Druhou změnu přinese zavedení dvou typů akreditací, kdy vedle obdoby současného posuzování, které je zaměřeno na konkrétní obory, bude možné za jistých podmínek požádat o tzv. institucionální akreditaci. Po jejím získání si bude moci sama vysoká škola vnitřně akreditovat své obory v rámci podmínek daných institucionální akreditací.

Pro Vysokou školu hotelovou bude také podstatná, novelou zákonem navrhovaná, profílce studijních oborů, kdy u bakalářských a magisterských oborů může být profíl zaměřen profesně nebo akademicky. Právě možnost profílovat se profesně je pro typ naší školy velmi podstatný. Tomu totiž bude odpovídat jednak

samotný obsah studia, které bude klást důraz na zvládnutí praktických dovedností potřebných k výkonu povolání podložených nezbytnými teoretickými znalostmi a jednak stanovení kritérií pro jeho posuzování v rámci akreditačního procesu. Lze očekávat i výraznější orientaci výzkumu na potřeby odpovídající odborné praxe, větší možnosti pro působení odborníků z praxe ve výukovém procesu, ale také prohloubení podílu odborných praxí v průběhu studia.

Je návrh novely zákona o vysokých školách z hlediska naší vysoké školy přínosem nebo by i nadále měl platit současný zákon bez úprav?

Jistou neznámou zůstává systém akreditací, obsah nařízení vlády, kterým budou stanovena kritéria pro posuzování jednotlivých žádostí o akreditace oborů či institucionální akreditaci. Velkou neznámou je vlastní podoba nového Národního akreditačního úřadu, jeho chodu a jeho personálního složení. V podobné míře neznalosti je i navrhovaný seznam hodnotitelů a složení hodnotících komisí, které budou v procesu akreditací působit na jednotlivých vysokých školách. Odpovědi na tyto otázky v současné době neznají žádné vysoké školy. Z pohledu VŠH je však pozitivní posun právě v diferenciaci studijních oborů, která by pro podmínky naší školy měla být přínosná.

Vysoká škola hotelová za celou dobu fungování – od svého založení před 15 lety, kdy se zařadila mezi nejstarší soukromé vysoké školy v ČR, vytvořila dostatečně silný, stabilní a důvěryhodný základ pro to, aby dostala všem závazkům vůči studentům, ale i vyhověla novým požadavkům, které budou na všechny vysoké školy po aplikaci novely zákona o vysokých školách kladeny.

Doc. Ing. Václav Vlnš, CSc.,
rektor Vysoké školy hotelové v Praze

VŠH uspořádala 1. ročník Studentské vědecké odborné činnosti

V roce 2015 zahájila Vysoká škola hotelová v Praze novou tradici v pořádání Studentské vědecké odborné činnosti (SVOČ), kterou organizuje oddělení výzkumu. První ročník soutěže se uskutečnil ve středu 29. dubna 2015. SVOČ je důležitou součástí výzkumné činnosti na VŠH a podporuje talentované studenty v rozvoji jejich tvůrčích aktivit.

Letošního ročníku se zúčastnili pouze domácí studenti, kteří své témata prací zaměřili na obory gastronomie, hotelnictví a cestovního ruchu. Hodnotící komise, které předsedal prorektor pro výzkum doc. Ing. Jan Hán, Ph.D., posoudila kvalitu předložených prací. Účastníkům soutěže předal ceny rektor VŠH doc. Ing. Václav Vinš, CSc., který poděkoval studentům za jejich odvahu a účast v 1. ročníku soutěže.

Členové komise, ve které zasedli vedoucí katedry cestovního ruchu Ing. Pavel Attl, Ph.D., vedoucí katedry hotelnictví Ing. Petr Studnička a člen Akademické rady VŠH Ing. Karel Nejd, CSc., posuzovali aktuálnost témat,

úroveň prací, jejich přidanou hodnotu a využitelnost výsledků pro rozvoj teorie a praxe. Pozornost byla věnována také úrovni prezentací, kvalitě předložených prací i schopnosti reagovat na otázky členů komise.

Cílem SVOČ je podporovat rozvoj tvořivosti a inovativního myšlení studentů VŠH. Oceněným soutěžícím byly předány diplomy a věcné ceny. Jedná se o tyto studenty:

► Bc. Štěpán Chalupa, student 2. ročníku navazujícího magisterského stupně studia oboru Management hotelnictví a lázeňství s prací na téma „Modelování a simulace hotelových procesů“, získal ocenění za inovativní řešení hotelových procesů;

► Kateřina Košťálová, studentka 3. ročníku bakalářského stupně studia oboru Hotelnictví s prací na téma „Analýza servisu u zákazníků se

slevovým voucherem“, získala ocenění za systematickou a metodickou práci;

► Lenka Zahajská, studentka 2. ročníku bakalářského stupně studia oboru Hotelnictví s prací na téma „Výzkum prahu snášenlivosti klientů na dovolené (stížnosti klientů) a jejich řešení“, získala ocenění za účast v soutěži.

Ing. Veronika Studničková,
oddělení výzkumu

Nové knihy

Doba není lehká a bůhvíjak to bude vypadat v budoucnosti. Nahlédnout do příštích dvaceti let dává zajímavá kniha **Milana Vodičky CO S NÁMI BUDE** (nakladatelství Práh). Jaké velmoci se zrodí, které civilizace začnou upadat? Co nás čeká v oblasti automobilismu, sportu, cestování, zábav kulinářství a sexu? Jaké katastrofy nám hrozí?

S dalším zajímavým titulem přichází nakladatelství Grada. První kniha nejoblíbenějšího moderátora a lektora komunikace **Karla Voříška** a marketingové expertky **Jitky Vysekalové** se jmenuje **JAK BÝT PŘESVĚDČIVÝ A NEZTRATIT SE V DAVU**. Autoři jsou vybaveni teoretickým zázemím v oblasti humanitních věd a veřejnosti jsou široce známi svým vystupováním

v médiích i odbornými publikacemi. Vydejte se s nimi na čtivou a poutavou cestu přes uvědomění si svého vlastního já a budování osobní image až k samotnému mluvení na veřejnosti a přesvědčivému vystupování. Neschází ani návod, jak se stát charismatickou osobností.

Dneska si už nedovedeme představit život bez mikropočítačů, stolních PC, notebooků, tabletů či chytrých telefonů. Jejich zrození a vzestup

nastaly během několika let a je fantastické, jak se za tu dobu proměnily. **Pavel Tronner** se historií mikropočítačů dlouhodobě zabývá a v knize **MIKROPOČÍTAČOVÁ REVOLUCE** (nakladatelství Dokořán) předkládá čtenářům příběhy lidí, kteří tuto revoluci rozpoutali jako např. Steve Jobse, Billa Gatese, Steve Wozniaka, Jacka Tramiela či Clive Sinclaira.

Urban exploration, zkráceně URBEX čili městský průzkum či průzkum všeho opuštěného, co vzniklo lidskou rukou, patří k fenoménům moderní doby. Mladí lidé po celém světě vyhledávají opuštěné a chátrající domy, aby zachytili jejich krásu. Dvě urbexerky **Bára Faiglová** a **Katka Havlíková** už jich navštívily stovky a zaznamenaly něco, co možná jednou zanikne. A tak vznikla kniha plná mystických fotografií a příběhů z návštěv vil, kostelů, nemocnic či celého opuštěného města nazvaná **URBEX / OPUŠTĚNÁ MÍSTA V ČECHÁCH** (vydala ji Grada).

V mnoha oblastech začíná přinášet revoluční objevy nový vědní obor teorie her. **Ken Binmore**, matematik

a odborník na teorii her, představuje v knize **TEORIE HER** (vydalo Dokořán ve spolupráci s Argo) svůj obor zajímavým způsobem – jeho výklad obsahuje jen minimální množství matematických pojmů a ukazuje, kde všude lze teorii her úspěšně použít: od jednání na schůzích a etického rozhodování až po hledání úspěšných strategií karetních her. Knižka obsahuje také řadu miniportrétů fascinujících, a občas výstředních zakladatelů tohoto oboru – včetně Johna Nashe, hlavního hrdiny slavného filmu Čistá duše.

Právě teď začíná éra podnikatelů – nenechte si ujet vlak! Alespoň tak tvrdí **Daniel Priestley** ve své knize **REVOLUCE V PODNIKÁNÍ / NEBOJTE SE ZBOHATNOUT NA TOM, CO VÁS BAVÍ** (vydala Grada). A dodává: „Je na čase přestat se dít. Získejte svobodu, vydejte se za svými sny a zbohatněte na tom, co vás baví.“ Kniha vám ukáže nový způsob myšlení, porozumění technickým inovacím, navazování kontaktů i vydělávání peněz a jak se naladit na notu probíhajících změn.

Jaroslav Holoubek

Naše 3 roky na VŠH

Naše 3 roky na Vysokej škole hotelovej? Ako by sa ich dalo najlepšie popísať... Možno to vyznie ako cliché, ale utieklo to neuveriteľne rýchlo a my už momentálne dokončujeme naše bakalárky a pomaly sa pripravujeme na štátnice. Začalo to všetko v septembri v roku 2012. Boli sme skupinka, ako nás nazval jeden už žiaľ bývalý spolužiak „Marketológové z VŠH (1. série)“. Vtedy nás bolo myslím 18, aktuálny stav = 8 statočných. Niektorí na vysokoškolské štúdium zanevreli úplne, iní kvôli pracovnej vyťaženosťi prestúpili na kombinovanú formu štúdia a našli sa aj takí, ktorí zistili, že marketingová komunikácia asi nie je to pravé orechové, čomu by sa v budúcnosti chceli venovať a pustili sa do úplne iného odboru. Čo mi dalo štúdium na našej škole? Okrem odbornej stránky by som vyzdvihla najmä úroveň výuky cudzích jazykov, myslím si, že bola vynikajúca. Ja som si vybrala anglický a španielsky jazyk, konverzácie v priebehu hodín oboch jazykov ma posunuli vopred a pomohli mi prekonať môj strach z komunikácie s cudzincami. Vďaka VŠH sme sa mohli zúčastniť rôznych konferencií, stretnúť významné osobnosti z nášho odboru a formou exkurzií sme navštívili ČT a zároveň aj Český rozhlas, čo je pre náš odbor veľmi cenné. Z hľadiska „osobného“ som simedzi spolužiakmi našla kamarátov, ktorých som si naozaj obľúbila, stretávame sa aj mimo školy a verím v to, že v tejto tradícii budeme pokračovať aj po ukončení našich štúdií. Od februára sme už „Marketológové z VŠH (3. série)“, ktorá je zároveň našou poslednou. Suma sumárum, bolo to pekných 6 semestrov. Teraz nám už ostáva iba adekvátne ich zakončiť úspešnými obhajobami a štátnicami. Tak nám držte palce :-)

Eva Šlezáková

Pravidelne spolupracujeme s uměleckoprůmyslovou školou

Jsm rádi, že se PhDr. Jaroslavu Holoubkovi z katedry marketingu podařilo v rámci výuky předmětu Výtvarné aspekty reklamy navázat úspěšnou spoluprací s Vyšší odbor-

nou školou uměleckoprůmyslovou a Střední uměleckoprůmyslovou školou na Žižkově náměstí v Praze, kde se učí mj. užité malba, scénografie, propagační grafika a výstavnictví. Její

pedagogové akad. malíř Ivan Král, vedoucí oboru Propagační grafika a akad. malířka Miluše Poupětová, vedoucí oboru Malba a přidružené techniky nás v praxi v DTP studiu seznámili s ukázkami předtiskové grafické úpravy od návrhu až po finální tisková data a praktickým využitím designu v reklamě. Byli jsme na výuce ve škole na Žižkově několikrát, prohlédli jsme si krásnou budovu z roku 1921 od přízemí až po věž a také navštívili výstavu studentů 2. ročníku propagační grafiky a s ní spojené vydání kouzelné knihy Krvavá Máry rovněž s ilustracemi studentů. Děkujeme zástupci ředitele školy akad. sochaři Milanu Martiníkovi za to, že nám umožnil nahlédnout hlouběji do praktického využití našich teoretických znalostí a těšíme se, že budeme moci naopak studenty VOŠUP přivítat u nás na Vysoké škole hotelové.

Studenti 2. ročníku bakalářského studia marketingových komunikací ve službách

Akademický malíř Ivan Král poutavě vypráví studentům VŠH o designu

Návrat Parkhotelu do 60. let

V dubnu se slavnostně představil zrekonstruovaný Parkhotel na pražské Letné. Jeho majitel, izraelská investiční společnost Daramis Group dala 100 milionů do jeho rekonstrukce a Parkhotel se vrací k původní podobě v duchu 60. let. Budova z roku 1967 připomíná svou geometrickou fasádou abstraktní obraz. Fasádu pokrývá speciální mramor z Ruska. V 80. letech majitelé hotel přestavěli, snížili stropy a vybavili ho dekorativním nábytkem. V Parkhotelu se natáčely i slavné pohádky a filmy, jako například Arabela nebo Což takhle dát si špenát.

(r)

60. léta

80. léta

Rok 2015

TÉMA Praxe

V rozhlase to bylo prima

V tomto semestru v rámci výuky předmětů Text reklamy a PR a Řízení mediálních procesů jsme s Dr. Holoubkem dvakrát navštívili Český rozhlas na Vinohradské třídě v Praze. Po úvodních přednáškách (paní Zuzana Foglarová, manažerka komunikace a paní Jana Kutilová) o historii rozhlasu, doprovázených ukázkami dobových záznamů vysílání, vyprávění o velkých rozhlasových postavách a o bojích před budovou rozhlasu v květnu 1945 a také v srpnu 1968, jsme měli možnost prohlédnout si některá studia a redaktoři a technici odpovídali na naše všetečné otázky. K dobrodružným zážitkům patřila také jízda nejstarším páternosterem u nás.

Studenti 3. ročníku bakalářského studia a 1. ročníku magisterského studia Marketingových komunikací

Zlatým kuchařem 2014 je Oldřich Sahajdák

Ve druhém ročníku ankety odborníků píšících o gastronomii Zlatý kuchař 2014, kterou vyhláší časopis Gastro&Hotel, se na 1. příčce umístil Oldřich Sahajdák (Degustation), před Romanem Paulusem (Alcron) a Janem Puncčochářem (Grand Cru). O první místo v kategorii Zlatý zahraniční kuchař se dělí Paul Day (Sansho a Maso a kobliha) a Riccardo Lucque (Aromi a další sesterské podniky). V kategorii Mladý talent získal prvenství Patrik Bečvář (Selský Dvůr, Hostivař, Praha). Do Síně slávy byl uveden Jaroslav Sapík (U Koně, Klokočaná).

(r)

Spolupráce s praxí Zajímavá anketa

Jedním ze způsobů spolupráce s praxí je zveřejňování nabídek na brigády nebo i zaměstnání pro studenty a budoucí absolventy VŠH a PSHŠ v informačním systému, na nástěnce přímo ve škole nebo na Facebooku. Přímý a již osvědčený způsob spolupráce zvolila společnost Zátíší Group a.s.

Dne 9. dubna 2015 se od 12:45 hodin v malé aule konala prezentace společnosti Zátíší Group a.s. Společnost tvoří tři divize – restaurační, cateringová a divize jídelen. Za společnost byly přítomny Alena Houšteká, Human Resources Director a Alena Větrovcová, Marketing Executive, která je zároveň i studentkou VŠH v kombinované formě studia. Prezentace byla prioritně určena zájemcům

o brigády a zájemcům o zaměstnání. Nabízeny jsou především provozní pozice – obsluha do restaurací (kuchař, číšník, servírka) a obsluha do cateringu.

Zájemci z řad studentů VŠH a PSHŠ, kterých se sešlo asi 30, shlédli prezentaci a následně v neformální debatě hodnotili velmi pozitivně osobní přístup k pracovníkům, propracovanost a organizování personálního zabezpečení akcí a v neposlední řadě i možnost výběru termínů při práci na akcích.

Jak sdělila v závěru paní Houšteká, s naší školou spolupracují rádi a hlavně z toho důvodu, že jsou s našimi studenty i absolventy velmi spokojeni.

**Blanka Zimáková,
Katedra hotelnictví**

Zajímavá anketa

Časopis Travel Trade Gazette / Vše o cestovním ruchu uveřejnil anketu, v níž studentům českých vysokých škol položil otázky, jak hodnotí studium v zahraničí a u nás, co oceňují na studiu v zahraničí, čím se liší výuka od studia cestovního ruchu v ČR a co chybí českému systému školství a co zahraničnímu. Mezi zajímavé odpovědi se řadí postřehy a srovnání studentů naší Vysoké školy hotelové v Praze Beaty Matulové, Jaroslavy Michalekové, Veroniky Kundříkové a Jany Flidrové.

(r)

Soutěž gastro dovedností

Na půdě První soukromé hotelové školy v Praze se uskutečnil slavnostní oběd pro žáky vítězných tříd „Soutěže gastronomických dovedností“. Zvítězili žáci deváté třídy ze ZŠ Ústavní. Třetího kola se zúčastnilo 18 škol nejen z Prahy 8. Slavnostní oběd (čtyřchodové menu) připravili žáci 2.A pod vedením Ing. Buřičové a obsluhu měli na starosti vybraní žáci 2.A a 4.A pod vedením Ing. Vyhnisové. Všechny přítomné potěšila přítomnost starosty Městské části Praha 8 Romana Petruše, který žákům k dosaženému vítězství poblahopřál a škole popřál mnoho dalších úspěchů. Na druhém místě soutěže se umístili žáci ze ZŠ Dolní Chabry a na třetím ze ZŠ Bohumila Hrabala.

(r)

Informace ze studentského senátu

Fotbalový turnaj VŠH

Senát VŠH uspořádal dne 16. 4. 2015 jarní fotbalový turnaj pro studenty střední a vysoké školy hotelové. Všechny hráče i diváky potěšilo krásné počasí, které pomohlo k lepším výkonům všech 6 zúčastněných týmů. Každé družstvo hrálo proti sobě a každý zápas se skládal z 2 poločasů po 6 minutách. Na vítěze (FC AKB) čekal nádherný dort a trofej. Tento fotbalový turnaj se dá označit za velice povedený z jakékoliv stránky a tímto by chtěl studentský senát poděkovat všem zúčastněným, škole a profesorům.

Stretnutie s rektorom a prorektormi

Dňa 15. 4. 2015 sa uskutočnilo každoročné stretnutie s vedením našej školy vo veľkej aule. Stretnutia sa zúčastnil pán rektor, páni prorektori, prevádzkový riaditeľ a tentokrát bolo zastúpené aj stravovacie stredisko. Tohtoročná účasť študentov bola najvyššia za posledné roky a diskutovalo sa o problémoch, ktoré našich študentov trápia. Zasadnutie trvalo 3 hodiny a dúfame, že vedenie školy podnety našich študentov podporia a pocítíme zmeny.

Piknik VŠH

Už za niekoľko dní sa uskutoční druhý ročník Pikniku VŠH. Po minuloročnom úspechu sme sa rozhodli prichystať ďalší ročník za podpory našej školy. Tím studentského senátu usilovne pracuje, aby bolo všetko pripravené načas a aby sme si spoločne užili pekný deň plný jedla, pitia, zábavy a pohody. Čakajú na vás stánky našich študentov s vlastným jedlom, grilovačka, miešané nápoje, súťaž a úspešná hra beer pong.

Príďte 13. 5. 2015 (streda) do Átria budovy VŠH. Začínáme od 12:00. Tešíme sa na vás!

Váš studentský senát

Důležitý je kontakt s klientem

ROZHOVOR Petr Soukup

NORA DOLANSKÁ, držitelka titulu Osobnost cestovního ruchu 2014, již dva roky úspěšně vede marketing hlavního města Prahy v oblasti cestovního ruchu. Jako ředitelce Prague City Tourism (Pražská informační služba) se jí podařilo v krátkém čase transformovat organizaci samotnou a záhy po svém uvedení do funkce prosadila nový komunikační styl Prahy jako destinace, která turistům nabízí jedinečné emocionální zážitky.

Přednáší na Katedře marketingové komunikace a PR Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, je členkou prestižních mezinárodních organizací Busi-

ness Professional Women a SKAL (profesionálů v cestovním ruchu), pracovala také v komisích cestovního ruchu při Ministerstvu pro místní rozvoj.

Na čem v Prague City Tourism aktuálně pracujete?

Letošní rok je rok aktivní dovolené a to znamená, že se budeme snažit ukázat turistům Prahu jako destinaci, kde je možné, kromě návštěv památek a kulturních zážitků, i aktivní sportovní vyžití. Praha je pro pohyb jako dělaná. Její jedinečný terén a přírodní podmínky, společně s množstvím parků vytváří skvělé prostředí pro aktivní trávení volného času. Pro turisty i rezidenty jsme připravili praktickou brožuru a mapu nejlepších sportovišť, které jsou zdarma dostupné v našich turistických informačních centrech

nebo jsou k dispozici ke stažení na speciální microsite prahavpohybu.eu. V roce 2015 si připomínáme výročí 600 let od upálení mistra Jana Husa. V Praze se bude konat řada zajímavých akcí a událostí, jež systematicky mapujeme a také připomínáme místa v Praze spjatá se životem a působením této významné osobnosti našich dějin. Přesně v den výročí bude slavnostně odhaleno opravené sousoší mistra Jan Husa. Také se již intenzivně připravujeme na 700. výročí narození Karla IV.

Jaké jsou trendy městského turismu?

Vše se zrychluje. Zlepšuje se dopravní dostupnost, lidé zůstávají v městech kratší dobu, ale jezdí častěji. Podle našich nejnovějších statistik je 70 až 75 % prvonávštěvníků. Průměrná doba přenocování u zahraničních turistů je 2,4 noci, u domácích návštěvníků 1,8 noci.

Vaše nejoblíbenější pražské místo a proč ho máte ráda?

Možná to bude znít trochu nekrofilně, ale já mám hrozně ráda hřbitovy. Samozřejmě miluji Vyšehrad a Vyšehradský hřbitov, kde jsou pohřbeni velikáni české historie, zejména pro jejich genius loci. Dále mám hrozně ráda nostalgicky melancholickou atmosféru Nového židovského hřbitova. Také bych ráda zmínila areál Karlovy univerzity. Nádherné tiché místo doslova nasycené vzdělaností.

Co je podle Vás nejdůležitější se naučit na škole vyučující cestovní ruch?

Já si myslím, že nejdůležitější je psychologická stránka kontaktu s klientem. Není ani tak důležité, abyste se ve škole naučili data o cestovním ruchu, o příjezdech, odjezdech, o tendencích a trendech. Strašně důležité je, aby pedagogové na fakultě pracovali v oblasti psychologie kontaktu s klientem. Studenti se pak mohou naučit, že cestovní ruch mnohdy nemusí být jen dobře poskytnutá geniální služba, ale je velmi důležité, jak službu poskytujeme – neprodáváme jen místo, ale i kus sebe samého. Upřímný úsměv, dobrou radu a příjemnou obsluhu ocení každý.

Galerie hostů

I v tomto semestru si PhDr. Jaroslav Holoubek do svého semináře Manažerské zkušenosti zval zajímavé hosty. Byli mezi nimi prezident Českomoravského svazu minipivovarů Ing. Jan Šurán, generální ředitel hotelu Jalta Daniel Řepa, Martin Novák, šéf jedné z nejoblíbenějších pražských kaváren Café Colore, historik a ředitel nakladatelství Academia Dr. Jiří Padevět a Zlatuše Müller, ředitelka festivalu Carnevale Praha.

Ředitelky Zlatuše Müller jsme se zeptali jaký byl letošní už 9. ročník obnovených masopustních slavností Carnevale Praha?

Skvělý, rok od roku se lepší díky zkušenostem všech účastníků i partnerů. V pořadí devátý ročník přinesl

pestrý čtrnáctidenní program plný koncertů, karnevalových večerů, hostin, přehlídek i soutěží. Během festivalu se uskutečnilo 256 dílčích akcí a řada doprovodných programů, které zhlédlo více než 40 000 lidí

Jak přispěla tato přehlídka báječných nápadů, jedinečných schopností, rafinovaných chutí a oslňující kreativity za uplynulých devět let rozvoji cestovního ruchu?

Festival vytvořil jedinečné téma naší metropole, zařadil Prahu mezi ostatní karnevalové destinace, udržel karnevalové téma a nabídl ho dalším subjektům a také umožnil lidem, přijíždějícím do Prahy v zimě, prožít karnevalovou atmosféru. Obnova pražského karnevalu je v mnoha ohledech projekt

ojedinelý. Jeho jedinečnost spočívá v celospolečenském zaměření, v rozmanitosti programu a v šíři potenciálního dopadu na veřejnost. Uchovává evropské kulturní dědictví, úzce spojené s Prahou a Čechami, obnovuje a roz-

víjí významnou tradici a propojuje ji se současností, podporuje různé skupiny obyvatel města v jejich kulturních aktivitách a poskytuje silné téma v období mimo hlavní obchodní a turistickou sezónu. (r)

Zlatuše Müller se studenty

Martin Novák

Daniel Řepa

Dr. Jiří Padevět

Ing. Jan Šurán

Как справляют свадьбы в разных странах мира

Независимо от того, где справляют свадьбу в мире, и к какой бы национальности не принадлежали счастливые влюбленные, свадьба будет радостным, ярким и запоминающимся событием в их жизни. Сколько в мире стран и народов, столько и свадебных обычаев, традиций и верований. Почти все из них пришли из древности. Некоторые традиции сегодня могут показаться странными, но, тем не менее, все они имеют свои собственные смыслы, часто скрытые глубоко в культурной среде. Они бережно хранятся и передаются из поколения в поколение. Конечно, вы можете быть удивлены тем, как празднуют свадьбы в разных уголках нашей планеты, и, возможно, захотите принять решение о включении какой-нибудь веселой и необычной традиции в сценарий своей свадьбы!

В Америке и Англии каждая невеста желает, чтобы на свадебный день было что-то новое и что-то старое. Кроме того, в Англии, в деревне, невеста и ее гости ходят в церковь вместе. Руководит обрядом маленькая девочка, бросая цветы по пути, чтобы жизнь счастливой невесты прогрессировала, и была полна цветов. Для привлечения удачи, на платье невесте нашивают амулет, например, маленькую серебряную подкову. Согласно обычаем Навахо, индийских племен живущих в США, традиционные свадебные платья окрашиваются в четыре цвета, каждый из которых представляет часть мира: черный – это север, синий символизирует юг, оранжевый – запад, а белый – восток. На церемонии пара стоит лицом на восток, где восходит солнце, что символизирует

ет начало новой эры в жизни молодых людей.

А что же в России? Эта страна также богата разнообразием свадебных обычаев и традиций. Некоторые из них, возможно, вы знаете, но вы будете приятно удивлены, узнав про необычные и новые. Во-первых, русская традиция говорит, что жених не должен видеть невесту до свадьбы, это считается плохой приметой. Свадебный день начинается с выкупа невесты. После ЗАГСа жених и невеста должны поехать в разных машинах к церкви. Как? Это эхо древней традиции, жених должен ждать у входа в церковь свою избранницу. Сразу после регистрации молодожены катаются по красивым местам города. Кроме того, недавно стала популярной красивая традиция освобождать пару белых голубей в знак начала новой жиз-

ни молодоженов. После прогулки на свадебном пиру приветствуют молодых и осыпают их маленькими конфетами, монетками и рисом – чтобы жизнь была сладкая, богатая и плодородная. Кроме того, в соответствии со старинным русским обычаем родители, чтобы у молодоженов было вдоволь хлеба и соли, дарят свежеспеченный каравай (хлеб), на вышитом вручную полотенце. Жених и невеста должны откусить кусок от каравая не касаясь руками – и тот, кто откусит больший кусок, будет хозяином в доме.

Следующий обычай принадлежит к европейской свадебной традиции. Невеста должна бросить свадебный букет через спину, и та, кто его поймает вскоре выйдет замуж.

Вот такие веселые и необычные традиции.

Andrej Rykov

Stáž v Champagne mi ukázala cestu životem

V prvním ročníku bakalářského studia na Vysoké škole hotelové jsem se přihlásila na školní poznávací zájezd organizovaný paní profesorkou Danou Johnovou. V tu dobu jsem netušila, jak moc tato týdenní cesta ovlivní můj život. Výlet samotný byl velký zážitek. Procestovali jsme region Champagne a navštěvovali tzv. Maison de Champagne. Nevynechali jsme ani městečko Cognac. Celý region mne naprosto nadchl, historie elegantního šumivého nápoje natolik inspirovala, že jsem po návratu začala věnovat svůj volný čas čtení knih a článků o oblasti Champagne. Věděla jsem, že se tam musím vrátit a přála jsem si, aby to bylo na delší dobu než pouze na týden. Mám takovou zásadu – dávám si cíle, kterých bych chtěla dosáhnout. Jedním z cílů se pro mne tedy stal pracovní pobyt v Champagne.

Rok poté, v únoru 2014, jsem objevila na školních stránkách nabídku Erasmus stáže do pětihvězdičkového hotelu Chateau de Fere ve Francii, v oblasti Champagne. Hotel jsem si prohlédla na internetu, vypadal nádherně. Luxusní zámek stojící vedle zříceniny hradu. Dočetla jsem se, že generálním ředitelem je pan Olivier Roussellier. Zjistila jsem, že je velice uznávaným hoteliérem, vystudoval hotelovou školu v Laussane a poté působil deset let jako ředitel velkého resortu na ostrově Mauricius. Neváhala jsem ani vteřinu a ihned kontaktovala paní Ing. Zuzanu Roldánovou, která má na starosti zahraniční stáže. Na stáž jsem se přihlásila. Paní Roldánová byla velice ochotná, pomáhala mi s korespondencí s hotelem a s veškerou administrativou. Domluvily jsme se, že stáž bude na dobu tří měsíců a budu pracovat v sektoru Food and Beverage.

Stáž začínala na začátku července. Cestovala jsem do Remeše, centrální-

ho města oblasti. Tam na mne čekal hotelový šéfkuchař. Musím poznamenat první veselou vzpomínku, kterou na pobyt mám. Když mě spatřil, stojící u dvou velkých kufrů a jedné příruční tašky, řekl, že nevěděl, že jedu pracovat do hotelu na celý rok. Vesele jsem mu odpověděla, že jedu na stáž pouze na tři měsíce. Po příjezdu do hotelu se mě ujala stážistka z ostrova Madagaskar, Gwendoline. Provedla mě hotelem, seznámila s personálem a ukázala, kde budu bydlet. Spolu s ní a dvěma Francouzky jsme sdílely menší byt.

Personální stravování probíhalo v hotelu dvakrát denně, oběd byl o půl dvanácté a večeře o půl sedmé. Tohle byla jedna z věcí, kterou bych zmínila jako nejslabší stránku stáže. Jakmile jste dorazili na oběd či večeři o něco později, často se stalo, že na vás nic nezbylo a nikoho příliš nezajímalo, že jídlo došlo. Hotel se nacházel uprostřed přírody a nejbližší vesnice s jedním obchodem, kde bylo možné nakoupit i nějaké jídlo, byla sedm kilometrů. Pokud jste neměli k dispozici auto, jediná možnost, jak si dojet nakoupit, byla na hotelovém kole.

První pracovní týden byl ředitel na dovolené, takže jsem pracovala pro sales a event manažerku. Ze začátku to byla velice chladná dáma s francouzskou elegancí, ale musím říci, že po čase se stala jednou z mých nejoblíbenějších osob v hotelu a často na ni vzpomínám. Poprosila mne, abych si vzala na starost Facebookové stránky hotelu, aktualizovala je a vymyslela nové nápady, jak oslovit prostřednictvím sociální sítě více potencionálních hostů. Vytvořila jsem tedy nové stránky pro hotelové spa centrum. Tato dáma dala volné ruce mým nápadům, společně jsme realizovaly dekoraci hotelu, což mě velice bavilo. Začínala jsem více poznávat zaměstnance hotelu, většina byli Francouzi.

Stážistů bylo 7, já a moje spolubydliči z Madagaskaru a pět mužů. Jeden Švýcar, jeden Polák, dva stážisté z Madagaskaru a jeden z Reunionu.

Po návratu pana ředitele Rousselliera jsem začala pracovat s ním. Překvapil mě, když jsme probírali náplň mé práce, protože jsem předpokládala, že budu pracovat v sektoru F&B. Pan ředitel mi ale vysvětlil, že mojí pozicí bude jeho asistentka a sdílet s ním budu jeho kancelář. Co se týče náplně práce, první měsíc jsem prováděla především inventury, nejvíce vinného sklepa. První měsíc vidím zpětně jako takovou zkoušku od pana ředitele. Často se stalo, že inventuru, kterou jsem dělala osm hodin a ke konci směny hotovou předložila panu řediteli, si ji ani neprošel a sdělil mi, ať jí smažu, že není potřeba. Druhý den se často situace opakovala se stejným scénářem. Nebylo to jednoduché věnovat celý den práci, kterou vám někdo zadá a ve finále sdělí, že není potřeba. Jeden den mě např. požádal, abych zašla do vinného sklepa a přinesla mu láhev určitého červeného vína, které potřebuje. Odešla jsem do sklepa, který měl tři patra, skrýval neskutečné vinné poklady a troufám si říci, že nevím, jestli ještě někdy tolik skvostů na jednom místě uvidím. Nicméně dané víno jsem zde, v jedenácti stupních a krátkých šatech hledala téměř dvě hodiny a nenašla. Vrátila jsem se do kanceláře a oznámila panu řediteli, že jsem víno nenašla – on jen kývl hlavou a řekl, že ho zřejmě ještě neposlali. To je jedna z mnoha, teď již zábavných vzpomínek, které na pana ředitele mám.

Největší zlom nastal asi v polovině pobytu. Hotel dostal zakázku svatebního cateringu. Svatba se konala v soukromé vile nedaleko hotelu. Pan ředitel byl časově zaneprázdňen a požádal mě, abych si vzala svatbu na starost. Jistě k tomu přispěl i fakt, že nevěsta

byla Slovenka. Byla to pro mne velká výzva a moc jsem se těšila na novou zkušenost. Svatba se opravdu vydařila. V noci, když jsem se vrátila do hotelu, jsem viděla, že je pan ředitel stále v kanceláři. S radostí jsem ho chtěla informovat, jaký měla organizace svatby úspěch. Odpověděl, že je to fajn a že se uvidíme zítra v kanceláři. Žádná pochvala – ale tak nějak jsem se nad tím už spíše poušmála a měla radost hlavně za novomanžele, kteří si svůj důležitý den v životě opravdu užili. Několik dní po svatbě za mnou pan ředitel přišel a řekl, že za ním byl někdo, kdo na svatbě pracoval a velice si mě chválil, za mou organizaci. Doteď nevím, kdo to byl, ale udělalo mi to velkou radost a pomohlo to v chuti do další práce v hotelu.

Od té doby mě pan ředitel začal více „brát“, ubyla mi práce na inventurách a přibyla práce na menších kongresech. Tato práce mě velice bavila a začala jsem si pobyt více užívat. Důležitým momentem, který mám na stáži a na který budu asi vždy ráda vzpomínat, byl kongres a večeře pro manažery z Mercedes Benz. Na akci jsem si dala velice záležet a neustále se pohybovala mezi kongresovým sálem a kuchyní a snažila se, aby bylo vše perfektní. Při večeři mě zastavil michelinský šéfkuchař a řekl mi, že má velkou radost, že přes náročný začátek, kdy mě pan ředitel zkušoval a nebylo to jednoduché, jsem vydržela a odvádím skvělou práci. Sdělil mi, že si je jist, že se v této branži neztratím. Slova tohoto milého a zkušeného – napůl Itala napůl Francouze – (což je mimo jiné skvělá kombinace pro kuchařské povolání) manažera mě velice potěšila a namotivovala k další práci.

Tři měsíce utekly rychle. Přestože jsem zažila na stáži chvíli, kdy jsem chtěla pobyt vzdát a odjet domů. Dnes, s odstupem doby jsem ráda, že se tak nestalo. Byla to veliká zkušenost a všem pracovní stáževě v zahraničí doporučuji. Jedna malá rada – nikdy nic nevzdávejte na základě těžkého začátku, ten je asi vždy nejtěžší. Vyplatí se vydržet. Díky této zkušenosti, jsem po návratu získala práci pro jeden menší Champagne dům, který má v Praze zastoupení. To byl mimo jiné jeden z cílů, který jsem si při stáži určila – jednou v životě pracovat se Champagne v Praze. V současné době píši bakalářskou práci na téma enogastronomie v Champagne. Je vidět, že se „bublíny“ staly díky školnímu zájezdu Vysoké školy hotelové mým koníčkem a prací zároveň. Získávám nové další znalosti a moc se těším na další zkušenosti.

Anna Dostálová

JEDNO LETIŠTĚ – TŘI ZEMĚ

Po asi hodinovém letu jsme se (já a pan inkognito) ocitli v hale Letiště Basel-Mulhouse-Freiburg. Nejdříve jsme byli lehce zmatení. Koupili jsme si letenky do Švýcarska, ale ocitli jsme se na půdě Francie. Chtěli jsme oprášit němčinu, ale mluvili na nás francouzsky.

Vše se ovšem rychle vysvětlilo, vsudypřítomné směrovky nás správně navedly do Švýcarské části letiště – vstříc našemu cíli, městu Basilej. Následně už byla doslova hračka najít správný autobus a dopravit se na místo, kterému jsme pár dní říkali domov. Měli jsme lehce obavy, jak to všechno dopadne. Nechystali jsme se totiž bydlet v hotelu či penzionu. V rámci dobrodružství jsme si zajistili ubytování u zcela neznámých lidí. Úplně poprvé jsme na vlastní kůži vyzkoušeli portál airbnb.com.

Že nevíte, o co jde? Představte si stránku, kde lidé všech věkových kategorií z celého světa nabízí ubytování. A často ne jen tak ledajaké. Můžete tu najít designové byty, domy na plážích, karavany i luxusní pokoje v obývaných bytech. A všechno za hubičku. A když ne za hubičky, tak určitě levněji než například hotel ve stejné oblasti.

Ale zpět k našemu výletu. Už cesta městskou hromadnou dopravou z letiště k našemu pronajatému pokoji nám hodně napověděla. Třeba to, že

Basilej je nádherné, vyspělé a nesmírně čisté město, které je domovem pro lidi ze všech koutů světa. Později jsme se dozvěděli, že náš domácí, jak jsme říkali majiteli bytu, ve kterém jsme přebývali, pochází ze Sýrie. Stejně jako jeho spolubydlicí.

Téma Sýrie bylo již v té době aktuální, proto jsme ho po nějaké době otevřeli a musím říci, že bylo velmi zajímavé, slyšet názor velmi vzdělaného člověka (lékaře), který z této země pochází. A nebylo to to jediné, co jsme probrali. Pan domácí, jeho spolubydlicí (student angličtiny) i jeho přítelkyně – Angličanka byli velice přátelští, sdílní a ochotní nám s čímkoliv pomoci. Zázemí u nich doma přispělo k tomu, že z tohoto výletu se stal skvělý zážitek.

Basilej je překrásné město. Naprosto ideální na procházky, posezení u kávy nebo vína. My jsme po kavárnách vysedávali víc než dost, nachodili jsme spousty kilometrů a užívali si klidnou a pohodovou atmosféru, hlavně v historickém centru města, kterým protéká řeka Rýn. Nenechali jsme si ujít ani fotbalový zápas. Atmosféra na stadionu St. Jakob-Park, jehož kapacita je až 42 tisíc lidí, určitě stojí za to.

Víc psát myslím nemusím. Nejlepší totiž bude, když zažijete rodné město například Rogera Federera po svém. Není nic snazšího, než koupit za pár korun letenky a vyrazit na výlet.

Karolína Jandačová

Inzerce

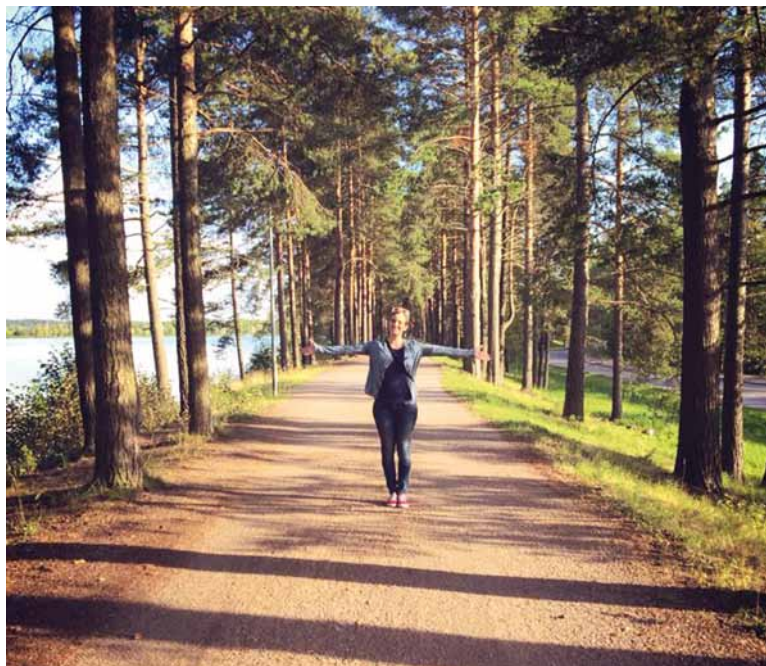
VYSOKÁ ŠKOLA HOTELOVÁ
V PRAZE

BAKALÁŘSKÉ A MAGISTERSKÉ STUDIUM
HOTELNICTVÍ, CESTOVNÍ RUCH, MARKETINGOVÉ KOMUNIKACE

WWW.VSH.CZ

NAJDETE NÁS NA
facebook

Moi – finský neformální pozdrav

Vždy jsem o Erasmu slyšela, ale nikdy by mě nenapadlo, že přemluví samu sebe a pojedou na 4 měsíce studovat do cizí země. Mé rozhodnutí bylo hodně spontánní. Spolužáci o tom hodně mluvili a mně začalo vrtat hlavou „Vlastně proč ne?“

Blížilo se výběrové řízení na studijní pobyt a já se rozhodla. Vybrat školu nebylo tak těžké. Měla jsem hned jasno. Finsko. Země zaslíbená. Tušila jsem, že do severovýchodních zemí se nikomu nebude chtít. Studenti mluvili pořád jen o Španělsku, Řecku, Turecku. Chtě-

science fiction. Proto jsem si pořídila kolo – mého nejlepšího kamaráda. Samozřejmě jsem měla obavy, město blízko ruských hranic, nebude typické Finsko, ale bylo. Spousta Finů a Rusů také. Hlavně na dovolené. Takže pro ty, kteří chtěli procvičovat ruský jazyk, to bylo ideální.

Do Finska jsem přijela koncem srpna. A nebyla jsem sama. Měla jsem štěstí, že další dvě studentky z naší školy jely také. A tak se z nás staly kamarádky – nejlepší. Téměř všichni erasmoví studenti bydleli pohromadě na jedné koleji. Dost to urychlilo naše seznámení a hned od prvního týdne jsme

Finové vědí, jak koexistovat s přírodou. Je to jedno z jejich TOP pravidel. Můžete sbírat, co chcete, jíst co chcete, dělat táborák, jezdit na kole. Vlastně všechno patří všem – volně řečeno. A tak jsme využívali hlavně veřejných táboráků, kde jsme mohli přes noc přespat. Přímo u jezera. V lese. V divočině. Koupili pár dobrot, ugrilovali maso, finské pivo Karhu a bavili se. Mimochodem, zlatá česká piva. Ta jsou k nezaplacení.

První týden na univerzitě byl seznamovací. Úvodní hodiny jak, kde a co funguje. Předměty jsem si vybrala tak, aby mi byly posléze uznány i na naší škole. Téměř všichni Finové umí anglicky. Teda jistá věková kategorie. Mladí lidé naprosto všichni. Na anglickém jazyku si dost zakládají. Z počátku jsem měla obavy. Budu jim rozumět? V konečné fázi to byla brnkačka. Mluví čistě, jasně a hlavně srozumitelně. Saimaa university má dvě fakulty. Ta hlavní se nachází ve vedlejší městě nedaleko Imatry. V Lappeenrantě. Naše fakulta byla menší, moderní (Ikea vládne světu). Líbilo se mi, že studenti a učitelé mají blíže k sobě. Pamatují si vás jménem a jsou to v podstatě takoví vaši „kamarádi“. Facebook je ve Finsku stále in. Každý učitel ho má. To znamená, že pokud chcete, vynecháte emailovou korespondenci a domluvíte se s nimi přes tuto sociální síť. Je pravda, že máte větší jistotu a poměrně rychlou odezvu na váš dotaz. (I Facebook vládne světu).

Finsko má jeden z nejlepších vysokoškolských systémů na světě. Osobně

můžu říct, že se liší od toho našeho, ale hodně záleží na oboru, který studujete a univerzitě. Měla jsem pár velmi oblíbených předmětů. Které mě zaujaly a ze kterých budu určitě čerpat i v budoucnu. Právě do těch, které mě nejvíce bavily, jsem měla hodně práce a domácích úkolů. Spolu s dvěma finskými studenty jsem napsala report o Rusku a Pobaltských zemích o šedesáti stránkách. No nejsem skvělá?? :) A tak to pokračovalo celý semestr. Dobrovolné návštěvy knihovny a studium z knih. Aby toho nebylo málo, chyběly mi kredity a byl mi doporučen finský jazyk. Tak jsem se vrhla na finštinu.

Všem, kteří se rozmýšlejí, jestli využít této příležitosti a vyjet na studijní pobyt, říkám Ano. Zažijete něco nového, dobrodružného a vytvoříte si nová mezinárodní přátelství. Třeba i na celý život. Uvědomíte si spoustu věcí. Posune vás to v osobním životě. Přehodnotíte své priority a začnete uvažovat, jak by mohla vypadat vaše budoucnost. Jinak. Jinak než jste si ji představovali před rokem. A o tom to je. Na zážitky, které zažijete s výměnnými studenty, nikdy nezapomenete. Ty zůstanou celý život.

A na závěr jedno krátké moudro. Kolik času mi zabere naučit se finsky? Věčnost. Možná jeden rok. Záleží. Někdo říká „Finsky se naučíš, až peklo začne mrznout.“ Během první zimy si uvědomíš, že už se tak stalo a tvá finština stále začíná s „moi“ a končí „moi moi“. Takže na závěr – Moi Moi!!

Hana Sokolová

Všem, kteří se rozmýšlejí, jestli využít této příležitosti a vyjet na studijní pobyt, říkám Ano. Zažijete něco nového, dobrodružného a vytvoříte si nová mezinárodní přátelství.

li tam, kde je teplo a moře. Tím se moje šance zvýšily. A povedlo se. O dva dny později mě vítali na Saimaa University Of Applied Sciences v Imatře. A tak se ze mě na 4 měsíce stala „Finka“.

Kde, se škola nachází? V Imatře. Město ve východní části Finska, blízko finsko – ruských hranic. Dominující obrovským a hlavně překrásným jezerem Saimaa a řekou Vuoksi. Město není velké, co se obyvatel týče, ale vzdálenosti jsou obrovské. Dostat se pěšky z bodu A do bodu B je trochu

začali podnikat a vymýšlet co budeme dělat ten další a další víkend. Za pobyt jsem také stihla navštívit i jiné země. Norsko, Estonsko, Lotyšsko. Jen to Švédsko nevyšlo. Škoda.

Koupačky v jezeru byly prvotřídní. Tak čistou a čirou vodu jsem ještě neviděla – nikde. Nicméně, oblast, ve které se nacházela naše kolej, byla více zelená, než betonová. Všude les. Všude. Tráva, houby, bobule. Ptáci, veverka, brouci. Vůně lesa. A zase tráva, les, veverka a les a tráva a všude zeleno.

Já a mých 11 let v Čechách

Jmenuji se Nadiya Yurkovska, je mi 21 let a pocházím z Kyjeva. V Praze žiju už přes 11 let a povím vám, jak to všechno začalo.

V roce 2000 se můj otec rozhodl začít podnikat v Evropě a to zejména v České republice. Vybral si Prahu, jelikož dříve sem jezdil na pracovní cesty a moc se mu toto město zalíbilo. Otevřel si svou firmu, začal se učit český jazyk a následně v roce 2003 jsme se stěhovali do Prahy.

Pamatuji si, že to pro mě byl opravdu těžký životní krok, ačkoliv jsem byla ještě dítě. Zanechala jsem za sebou svůj domov, rodnou zem, své prarodiče, školu, spolužáky, no prostě vše, co jsem měla ráda, znala a milovala. Bylo pro mě tehdy naprosto nepředstavitelné přestěhovat se do něčeho úplně nového a cizího. Český jazyk jsem se nikdy předtím neučila, mluvila jsem pouze rusky a o to víc to pro mě bylo těžší.

Rodiče mě přihlásili na základní školu, kde jsem nastoupila do 5. třídy základní školy bez znalosti českého jazyka. Vzpomínám si, jak těžké bylo rozumět tomu, co vykládali učitelé, spolužáci a všichni kolem mě. Naštěstí se mě tehdy ujala kamarádka, která mi se vším pomáhala a díky jí jsem se snáze a rychleji naučila mluvit česky. Na oplátku jsem zase já ji učila mluvit rusky. Co se týče začlenění mezi spolužáky, tak to nějakou dobu trvalo. Škola byla úplně něco jiného při srovnání se školou v Kyjevě. Všichni se oblékali, jak chtěli, nebyly tady žádné uniformy, spolužačky se malovaly, o přestávkách si žáci mohli hrát na chodbě u skleněných vitrín s míčem, nebyly žádné každodenní úkoly, prostě ráj pro každé dítě.

Spolužáci mě dlouho nebrali jako „svojí“, ale jako cizí. Smáli se mému přízvuku, oblečení, vzhledu. Dělati mi naschvály v různých předmětech, kde jsme měli ukázat své dovednosti. Mám v živé paměti, když jsme měli v hodině výtvarné výchovy nakreslit nějaký obrázek, a ty nejhezčí byly paní učitelkou vybrány a poslány na soutěž o docela hezké ceny. Můj obrázek paní učitelka vybrala, ale bohužel jedná má spolužačka mi zřejmě záviděla a nařkla mě z krádeže obrázku. Já se

bránila, že to není pravda, ale když se na její stranu přidaly další dvě naše spolužačky, těžko se dokazuje nevina. Jako malé dítě jsem vůbec netušila, jak se mám bránit takové nespravedlnosti, a upřímně pochybuji, že teď bych se s takovou nespravedlností vyrovnala lépe, byť jsem o dost starší. Často jsem tehdy domů chodila s brekem a vyčítala rodičům, že jsme se přestěhovali.

Bohužel jsem poté neměla problém jen se spolužáky. Začala jsem studovat společně s mou kamarádkou na gymnáziu a tam došlo i ke konfliktům s profesory. Když člověk získá pár těch neblahých zkušeností, začíná být více všímavější i ke skrytým narázkám jiných, k nadřezování učitelů vybraným žákům a naopak k projevům naprosté nelibosti a často i ignorace v případě mé osoby. V době, kdy jsem ještě měla slyšitelný ruský přízvuk, jsem viděla ve výrazu některých učitelů až opovržení. Často jsem zjistila, že mi neoprávněně snižovali počty bodů v testu, a tím jsem dostávala samozřejmě horší známky, než jsem si zasloužila, a přitom při porovnání mého testu s testem ostatních spolužáků, byly mé odpovědi správné, a mé hodnocení mělo být lepší.

Jedna paní profesorka mi před vysvětlením odmítala téměř dva týdny konzultace, abych se vůbec dozvěděla, jaké mám u ní známky, protože známky zapsané v mém studentském průkazu se vůbec neshodovaly se známkami v jejím klasifikačním archu. Pokaždé mě vyhnala ze svého kabinetu se slovy, že teď na mě nemá čas, ať přijdu později. Známky mi nesdělila a pak mě jen seznámila s faktem, že jí nezbývá nic jiného, než klasifikovat mě nedostatečnou. Byla jsem nucena složit reparát, ačkoliv známky, které jsem u ní měla, rozhodně neodpovídaly jejímu hodnocení. Jak mám dokázat, že si profesor podle své libovůle dopisuje do klasifikačního archu neexistující známky, díky kterým poté hravě obhájí svůj návrh na nedostatečnou klasifikaci?

Z gymnázia jsem odešla a začala jsem studovat střední školu ekonomiky a managementu. Tam jsem se již naučila hovořit stejně jako rodilý český student bez ruského přízvuku. Dá se

říci, že se tímto vše zjednodušilo a má situace na střední škole byla nesrovnatelná v porovnání s gymnáziem, ale i tak jsem občas zaslechla nelichotivé poznámky k mému původu. Jako malé dítě jsem naprosto nechápala, že v této společnosti přetrvává jistá averze a nedůvěra ke všemu, co zavání bývalým „východním blokem“ a vadilo mi, že jsme všichni házeni do jednoho pytle. Já, ani má rodina, jsme nikdy neměli problémy se zákonem této země. Rovněž si nemyslím, že bychom nebyli dost pracovití a mohli jsme být titulováni jako příživníci. Jsem tedy přímo alergická na narážky o přivandrovalcích, kteří dělají jen problémy, a měli by „táhnout domů“. Již několikrát jsem se snažila v různých diskusích s přáteli obhájit svůj názor, že nejsme všichni z východu stejní a nemělo by na nás být pohlíženo stejně. Tak jako mezi Čechy se najdou lidé zákeřní, zlí, vypočítaví, líní, přesto jsem přesvědčena o tom, že je to jen zlomek této společnosti a u většiny lidí převažují kladné morální zásady a pozitivní přístup k životu.

Svým způsobem jsem na sebe i pyšná, že jsem dokázala bez problémů a s dobrým prospěchem, vystudovat střední školu, najít si zaměstnání, a při tom ještě teď studovat školu vysokou. Nebylo přitom vůbec snadné, najít si zaměstnání na stálý pracovní poměr, kde se neohlíží na to, že jsem cizinka, bez českého občanství, ale dokázala jsem to, a v práci jsem spokojená. Také jsem vděčná za šanci, která mi byla nabídnuta. Těžce se shání zaměstnání, když mladý člověk nemá praxi, ale zároveň ani nemá šanci předvést, co dokáže, protože mu nikdo takovou příležitost nedá.

Ráda bych ještě závěrem řekla, že vůbec ničeho, co jsem v této zemi zažila, nelituji. Myslím si, že ať už mě potkalo cokoli zlého, nebo naopak dobrého, vše byla výborná životní zkušenost. Již poměrně dlouhou dobu svým rodičům nevyčítám, že mě sem přivedli, ale naopak jim začínám být vděčná a chápu, že to nebylo lehké ani pro ně, ale podnikli toto i kvůli nám, svým dětem, protože pro nás chtěli jen to nejlepší a doufali, že v této zemi „to lepší“ najdou.

Nadiya Yurkovska

NESPAVOST

1. den: Spánek je základní fyziologickou potřebou, nezbytnou pro správnou funkci organismu. Nedostatek spánku může způsobit zhoršené myšlení a reakce, snížení pozornosti a pocit únavy... a vůbec, celkově to tělu ničím neprospívá, tak proč sakra nejdu spát?!

2. den: Tak jsem se probudil... před 16 hodinami. Dobrou...

3. den: Že já ty věci dělám vždy na poslední chvíli! No, alespoň jsem začal. Mám ze sebe radost, takže můžu jít spokojeně spát...

... Aha, něco je špatně. Nemůžu usnout. Zase ta nespavost! Jsem si jist, že to nejednou zažil každý z vás. Mně se to poslední dobou, asi tak tři roky, stává celkem často. Myslím, že je to způsobeno nepravidelným vstáváním, jelikož vstávám každý den jinak, a také pocitem, že mám na všechno málo času a musím zůstat vzhůru, abych stihl všechny ty věci, které chci udělat. U mě není žádným neobvyklým jevem zůstat vzhůru přes noc a fungovat beze spánku do druhého dne, až večera. Ten den je pak ale ničím zvláštní. Cítíte, že vám něco chybí – kousek vědomí a koncentrace, řekl bych. Cítíte se pak jako chodící zombie. Zkrátka nejste úplně fit. Možná ale cítíte i něco jiného. Například smrad v tramvajích, ale to už je na vás, kam vlezete... Ale ne, to sem vůbec nepatří a už bych odbíhal k jinému tématu. Ach, ta ztráta koncentrace. Avšak, přes veškerá negativa, která se na nespavost vážou, to na mně přece jen zanechává jednu kladnou, možná až otravnou „věc“, a sice, že jsem veselý a musím se smát všelijakým maličkostem, když přes noc nespím. Je to divné, ale nestěžuji si. No, začínám být unavený, myslím...

Daniel Prošek

Hodinoví pejsci

Věřím, že spousta lidí by ráda pomohla dobré věci, ale ani pomalu neví jak na to. Taky vím, že spousta lidí zbožňuje zvířata, ale z různých důvodů si vlastní poříditi nemohou. Skvělou možností, která mě moc zaujala, je příležitost, kterou v Praze poskytuje jediný útulek. Je to možnost venčení zdejších pejsků. Zatímco v Japonsku byste za takovéto vypůjčení psa, které je zde velmi trendy – v samotném Tokiu je přes 100 půjčoven – zaplatili za pouhou hodinu cca 350 českých korun, v libeňském útulku je to zdarma. Azyl opuštěných zvířat v Libni jsem navštívila osobně a moc mě překvapilo, jak se zde pejskům pěkně daří a jak se z každé procházky těší! Jejich venčení má jen a pouze výhody. Pes už jen svou přítomností dokáže vyvolat dobrou náladu všude, kam vkročí. Díky pozitivnímu psychosociálnímu a fyziorehabilitačnímu působení psa na člověka tak dokonce vznikla metoda zvaná Canisterapie, což je vlastně léčebný kontakt psa a člověka. Chodit pravidelně venčit má tak jen ty nejlepší účinky, vřele doporučuji. Zkuste to!

Kristýna Deylová

Prečo som sa stala vegetariánkou?!

Keď som mala 14 rokov začali ma zaujímať otázky typu: „Kam ľudstvo a naša planéta speje?!“ Zhodou náhod som vtedy stretla ľudí z hnutia Greenpeace, ktorý vo veľkom zápale zbierali podpisy na petíciu proti ťažbe uránu na Slovensku. Po rozhovore s nimi, som zistila, že sa mi veľmi páčia hlavné myšlienky ich konania a že sú ochotní podniknúť veľa krokov preto, aby spravili svet o niečo krajším miestom. Rozhodla som sa preto, s nimi vtedy spolupracovať a zbierať podpisy. Bolo veľmi prekvapujúce, keď som stretla ľudí, ktorí mi začali oponovať a udávať dôvody, prečo je to celé hlúpy nápad. Myslela som, že taký ekologický zárok, každý rád privíta. Bolo pre mňa dôležité si uvedomiť, ako ľudia môžu tieto informácie vidieť skreslene. Vidia peniaze, biznis a nevedomujú si negatívny dopad na prostredie a tým ich životy. Tým som zistila, prečo treba začať najskôr od seba ak chcem niečo zmeniť.

Rozhodla som sa skúsiť byť na rok vegetariánom. Zaujímal ma už len to, či to vôbec dokážem. Niektoré veci mi chýbali viac, niektoré menej. Spočiatku som nevyučovala z jedálnečka napríklad kurací vývar, ak som priamo nejedla mäso, pretože všetci ostatní v rodine ho jedli a bolo komplikované sa stravovať separovane. Taktiež moja mama sa bála o môj zdravý vývin a snažila sa do mňa dostať za každú cenu bielkoviny z mäsa. Mňa však držal môj cieľ nad vodou a po mesiaci, dvoch som vylúčila úplne všetko. Bol to dobrý pocit pozeráť sa na zvieratá a vedieť, že ja nie som tá kvôli komu im ubližujú. Taktiež som spoznala nové jedlá a suroviny, ktoré by ma predtým vôbec nelákali.

Po roku som sa tešila, že si dám niektoré svoje obľúbené mäsité jedlá, s chuťou ako si pamätám. Čakalo ma však prekvapenie, pretože už len pohľad na to, ma dokázal odpudzovať. Premohla som sa zapichla vidličku. Prišlo ďalšie znechutenie. Tá čudná konzistencia. Nemohla som sa ubrániť myšlienke, aké by to bolo, ak by namiesto zvieracieho mäsa na tanieri, bol napríklad kúsok môjho vlastného tela. Asi by som nespoznala rozdiel. Nedalo sa pokračovať. Pri druhom pokuse som sa snažila

utíšiť myšlienky. Presvedčila som sa o tom, že tá stará známa chuť prebije zlý pocit. Tak rýchlo jedno sústo do úst. Ale ani ďalšie nepomohlo aby sa niečo zmenilo. Nechutilo mi to. Moje chuťové poháriky sa pravdepodobne úplne zmenili. Odvtedy som síce jedla aj mäso ale iba veľmi zriedkavo a veľa pokrmov(ako napríklad guláš, fašírky) som vymenila za vegetariánske varianty.

V 19.-tich rokoch ma opäť začalo hrýzť svedomie a spomenula som si aká som bola na seba v minulosti hrdá, že nejem mäso. Do toho všetkého som uvidela pár videí a čítala zopár článkov o tom ako sa ubližuje zvieratám pri umelom chove. Pozerala som sa na zvieratá ako na inteligentné tvory, ktoré prekrmujú a vraždia. Nemohla som žiť ďalej so sebou a touto myšlienkou. Vedela som však, že ak to znovu skúsím, bude to už na trvalo. Po konzumácii všetkého možného na letnej dovolenke (na rozlúčku), som šla opäť do toho.

Odvtedy sú to skoro tri roky. Určite nič neľutujem. Skôr ma mrzí, že je málo ľudí, ktorí to doteraz podnikli. Nemusia byť úplní vegetariáni ale je až zarážajúce koľko ľudí v mojom okolí má problém vydržať iba jeden deň bez mäsa.

Samozrejme sa nevyhнем poznámkam typu: „Si hladná? Práve sme pokosili trávu, obslúž sa!“ s hrdelným smiechom. Alebo: „Si

vegetariánka? A odkiaľ berieš bielkoviny?!“ Človeku ktorý, sa venuje zdravej strave je jasné, že vegetarián si dokáže zabezpečiť vyváženú stravu (ak chce). Dovolím si tvrdiť, že lepšie ako mäsozravec. Človek je od prírody bylinožravec / zberač. Nemal by konzumovať mäso viac ako raz za týždeň. To mu vie zabezpečiť prirodzenú dávku. Bolo tomu tak aj v minulosti. Vysokým komfortom terajšieho života, sme však zvyknutý nepremýšľať nad tým, čo je nám prirodzené.

Teraz vidím veci opäť úplne inak. Dokážeme pomaly postupovať do ďalších levelov stravovania. Prestavajú mi chutiť vajcia a väčšina mliečnych výrobkov. Beriem to za samozrejmosť, pretože tieto produkty organizmus nahrádza momentálne surovou stravou(aminokyseliny v bielkovinách – jogurtoch, nahradili zelené šaláty a jedlé buriny).

U nás doma je momentálne ľahké byť vegetariánom pretože si môžeme variť spoločne a jediné mäso, ktoré doma máme je pre psa a mačku. V rodine sme 8.-mi vegetariáni a sestra je vegánka. Má však práve obdobie prechodu – na vitariánstvo (surová strava, max. tepelná úprava do 40°C). Všetci sme zdraví, šťastní a mäso určite nie je vec, ktorá by nám v živote chýbala. Preto mäsozravcom odporúčam skúsiť aspoň bezmäsité pondelky podľa Paula McCartneyho.

Patricia Čepáková

Naše škola očima krizového manažera

Jsem krizový manažer. Zadání mé práce je obvykle jednoduché – dostat firmu ze ztráty a přivést ji k zisku. Řešení je následně však poměrně rozsáhlá a komplexní činnost. Čím ale vždycky při zahájení své práce začínám, je zjistit, jak vedení firmy a její zaměstnanci znají firemní motto, zda-li vědí a mají shodu v tom, co je jedním hlavním produktem firmy a jestli všichni vědí, jaký je stanovený cíl pro aktuální kalendářní rok.

Proč? Důvodů je více. Ten první je, že tyto věci je nutné nejprve komunikovat dovnitř firmy a teprve následně je mohu kvalitně komunikovat i směrem ven. Další důvod spočívá v tom, že „Firmu netvoří budovy, ale lidé“ (mimochodem obdobně zní i název studijního materiálu předmětu Moderní personalistika, který se na naší škole učíme) a tito lidé jsou pak samozřejmě „hlásnou troubou“ firmy, jsou prvními nositeli firemních myšlenek, jejich zásad a plánů. Tedy za předpokladu, že se s těmito myšlenkami ztotožní a ztotožnit

se s nimi mohou, pakliže je znají. A v jejich duchu také potom pracují.

VŠH je z mého pohledu firma, v otevřeném tržním prostředí, jako každá jiná. Podniká v nedokonalém konkurenčním prostředí zdeformovaném dotovanými státními vysokými školami a měla by podnikat za účelem dosažení zisku. Podniká s komoditou vysokoškolského vzdělávání. Dovedu si představit, že může být ze strany vedení školy poměrně složitě balancovat mezi kvalitou poskytnutého vzdělání a stupněm obtížnosti dokončení studia. Tedy balancování někde mezi dvěma extrémy – špičkové vzdělání, ale vysoká obtížnost jeho dokončení vs. vzděláváme a naši školu dokončí každý, kdo má v pořádku docházku a zaplatí školné. Nevím, jen si představuji, že to může být složitější otázka k řešení. A vedení školy ji určitě vyřešilo. Po jejím vyjasnění je pak ale třeba, v tomto případě o to důsledněji, formulovat a komunikovat již zmíněné firemní (školní) motto, hlavní produkt a stanovený cíl. Čím kratší a výstižnější formulace, tím lepší. Proč? Protože tím lépe

si je všichni zapamatují a protože dlouhé texty nikdo nečte.

Jestliže se podívám jako případný zájemce o studium, jak se VŠH profiluje na svých webových stránkách, tedy směrem ven, vidím následující:

Motto – hledám přirozeně na první stránce, na první pohled nevidím, čas běží, roluji níže a nacházím „Stabilní a kvalitní partner pro vaše vzdělání – již 15 let“ – je to motto? Asi ano, ale nedovedu si pod tím však nic konkrétního představit, říkám si, proč by nějaká vysoká škola neměla být stabilní a kvalitní? Hledám produkt, nadpis „10 důvodů proč u nás studovat“ mne zaujal, text je ale dlouhý, tak přeskakuji a hledám dál, nacházím „Mise“ – dlouhý text a „Vize“ ještě delší, nečtu... K cíli jsem se nedostal, je to třeba naplnit plnou kapacitu školy, když se teď zlevňuje školné?

A co škola komunikuje směrem dovnitř, směrem ke svým zaměstnancům? Respektive co si zaměstnanci školy z této komunikace zapamatovali? Uvádím anonymní odpovědi kantorů a pracovníků studijního oddělení.

Odpovědi ohledně motto nejsou jednoznačné: dlouhodobá stabilní existence na trhu vzdělávání (shoda s webem – palec nahoru), nemáme, nevím, jestli škola má motto, nikdo mi nic neřekl...

Produkt školy je dle odpovědí vnímán poměrně široce: student, absolvent, manažeri, absolventi v odpovídající kvalitě, vzdělávací programy...

A cíle školy jsou dle odpovědí různé: zkvalitnit studijní obory, reakreditace, nabrat nové studenty, čísla jsem slyšel, ale už nevím kolik, cíl pro 2015 nemáme...

Jak se o naší škole studenti dozvěděli? Jaký je jejich motiv ke studiu? Shodují se jejich motivy se školním mottem, produktem a cílem? Dalších otázek je celá řada, já jsem se v tomto krátkém článku snažil pouze poukázat na fakta, se kterými se ve své práci setkávám velmi často a u kterých moje práce vždy začíná.

Filip Schneider,
student kombinované formy
bakalářského studia
Marketingových komunikací,
www.FilipSchneider.cz

Kam vyrazit na dobré jídlo či skvělý drink? LIVING ON THE WATER

Ať už hledáš nové místo, kde to v pátek rozjedeš se svými spolužáky, či pěknou restauraci, kam vezmeš svoji drahou polovičku nebo novou známou na romantickou večeři, nebo jen místo, kde si po náročném dni dáš pár drinků, s výběrem místa ti pomůže restaurační průvodce Zomato. Zbytek už je jen na tobě.

Zhruba 6 tisíc podniků v Praze, 1,5 tisíce v Brně a 2 tisíce v Bratislavě, taková je databáze největšího restauračního průvodce v České republice a na Slovensku. Zomato je lidrem nejen na tuzemském trhu a v domovské Indii, ale i ve dvacítce dalších zemí, kam se firma od svého založení v roce 2008 rozrostla, například ve Velké Británii, Portugalsku, Polsku, Itálii nebo Turecku. Zomato je typickým příkladem success story.

Zomato je nejucelenějším průvodcem po gastronomických zařízeních v Praze, v Brně a v Bratislavě. Funguje

nejen jako webová stránka, ale také jako mobilní aplikace pro platformy iOS, Android a Windows Phone. Kromě vyhledávání pomocí různých filtrů je možné objevovat nová místa i prostřednictvím tzv. kolekcí – <https://www.zomato.com/cs/praha/collections>.

Česká pobočka Zomata plánuje výrazně rozšířit svůj tým. Ten nyní čítá zhruba 30 lidí. V blízké budoucnosti je ale v plánu počet zaměstnanců zhruba zdvojnásobit. To je v souladu s globální strategií firmy, která nedávno koupila konkurenční americkou společnost Urbanspoon a v současné době hledá pro svůj další rozvoj okolo 1500 zaměstnanců.

Pokud máš zájem pracovat pro jeden z nejrychleji rostoucích startupů na světě, podívej se na nabídku volných pozic, které pravidelně zveřejňujeme na stránkách Zomata. Určitě rádi uvítáme nové zájemce z Vysoké školy hotelové!

Miroslav Bünter

Have you ever wonder about how amazing it will be to wake up with view on the Prague castle? To have a barbeque nearby Charles Bridge and still have privacy or just having a sunbath in the centre of Prague and have everything as near as possible? Our laws doesn't let developers to realize their projects on the water so here comes Prague Houseboats s.r.o. with their solving. At this time the first houseboat is being built and it will serve to those who want to have the nicest accommodation in Prague for

their vacation in the centre of Prague. It's an unusual houseboat. This one is really nice, modern and fully equipped house on the water. Inside you will find a full bath, kitchen, living room with coach that can transform into the bed and bedroom with a lot of storage space. Houseboat also has two big engines for those who don't like to stay on one place. You can travel on a lot of Czech rivers even over the border and watch our beautiful republic from the big upper terrace.

Jakub Tichý

Fifty shades of grey

RECENZE FILMU

Tereza Kubečková

Studentka literatury Anastasia je obyčejná dívka, která má velmi nízké sebevědomí a považuje se za nudnou, šedou myš'. Tajemný podnikatel Christian je její přesný opak. Anastasia ho přišla vyzpovídat pro studentský časopis do jeho kanceláře, on se ji pokouší odradit svým chladným a odměřeným chováním, ale marně, jí se to naopak zalíbí a má ho čím dál tím víc plnou hlavu. A tak přichází další opakovaná pracovní setkání.

I když Christian Anastasii varuje, že to s ním není jednoduché, že má velmi komplikovanou povahu, ona je tak zaslepená, že není schopná jeho

přitažlivosti odolat. On je na tom samozřejmě dost podobně a postupně jí začne otevírat dveře do své třinácté komnaty, a když do nich vstoupí, tak teprve pozná pravého Christiana Graye. A naopak zase on pozná ji.

Je zajímavé pozorovat vztah dvou naprosto odlišných lidí, kteří se i přes opačnou povahu a rozdílné názory tak moc přitahují.

Musím přiznat, že po celý tento film jsem měla husí kůži. Jsou tam dost zajímavé vášnivé a romantické scény, které podle mého názoru chytanou za srdce skoro každého z nás, především tedy citlivé, emotivní a romantické duše jako jsem já. Spoustu lidí tento film kritizuje a absolutně se jim nelíbí, další zase

říkají, že bylo lepší knižní zpracování. Já knihu bohužel nečetla, takže nemohu posoudit, ale za film bych dala určitě palec nahoru!

Padesát odstínů šedi, no konečně?

RECENZE FILMU

Denisa Kovářová

Tak jsme se všichni dočkali, byl natočen film podle knižní předlohy Padesát odstínů šedi. Co se dalo čekat, tak se předvedlo pár rádoby vtipných kritiků, kteří jdou na film už s jasným výsledkem a to, že větší hloupost neviděli, i kdyby to bylo sebelepší.

Ono to není moc lehké hodnotit, protože když má kniha, takové téma jaké má a vy z toho začnete dělat film, tak nemůžeme čekat, že z toho bude veledílo hodné Oscara, což mi přišlo, že snad někdo čekal, podle některých

recenzí na internetu. Tak to bohužel, to opravdu nedostanete.

Já si myslím, že kdo četl knihu a ta se mu líbila, tak by měl být spokojený. Film se naprosto drží předlohy a chvílemi byl i vtipnější, což beru jako plus. Také si myslím, že když se řekne Padesát odstínů šedi, lidé by si neměli představit pouze sex a různé praktiky, ale měli by pod tím vším vidět, že jde hlavně o lásku, kdy dva lidi bojují s tím, že každý chce něco jiného, ale jsou ochotni, nebo se alespoň snaží, kvůli tomu druhému změnit a to v tom vidím já. Za mě spokojenost.

Edge of Tomorrow

RECENZE FILMU

Kristýna Ulrychová

Jistě si všichni pamatujete chvíli, kdy jste poprvé spatřili ságu Star Wars. Okamžik nezapomenutelný, oči dokořán, pusa otevřená. V tu chvíli se generace po generaci rodilo miliony sci-fi fanoušků, kteří do dneška obíhají Comic-Cony v převleku za Dartha Vadera. A nyní po řadě rádoby sci-fi filmů, jako je Divergence a jemu podobných, kdy napětí z děje střídá neskutečná touha vzít kladivo a vymazat tento sladký snímek plný

testosteronu z hlavy, se na scéně objevuje novinka. Koncem roku 2014 do českých kin proniká sci-fi snímek Edge of Tomorrow v hlavní roli s Tomem Cruisem, který si opět dobře vybral a jede na plné obrátky po boku sympatické Emily Blunt. Po technické stránce filmu se nedá nic vytknout, ale největší předností je scénář, který nešetří napětím ani dech beroucím tempem a ví kam přesně zasáhnout diváka. Akci střídá akce, a ani lehce napjatý humor nechýbí. Za poslední rok 100% sci-fi kterou s radostí doporučuji.

Filmy, které stojí za to vidět!

S ohledem na vkus máme každý své oblíbené filmy, které bychom mohli doporučit ostatním. Kromě takových jsou dle mého názoru i filmy, které by měl vidět každý i v případě, že se nejedná o oblíbený šálek kávy. Filmy takovéto kategorie otevírají nové obzory, redefinují filmové žánry, posouvají hranice a udávají nový směr.

1) Big Lebowski / The big Lebowski (1998)

Bláznivá, černá a přesto inteligentní komedie s dokonale propracovaným, zdánlivě chaotickým dějem a výbornými hereckými výkony. Nepředvídatelnost situací a dokonale úderné dialogy jsou pro tento snímek typickými. Film se mezi svými fanoušky stal velice rychle kultovní záležitostí.

Mírumilovný bohém žijící ze dne na den (Jeff Bridges) se díky své povaze, bláznivému kamarádovi a pomatení úsudku, způsobenému častým kouřením marihuany, zaplétá do sítě problémů. Jeho snaha řešit situaci a zainteresovanost jeho kamaráda pro něj znamenají stále další komplikace.

ČSFD rating: 84 %

IMDB rating: 8.2/10

2) Zastav a nepřezijíš / Crank (2006)

Šíleně adrenalinová, vulgární, thrillerová komedie s žánrově revolučním konceptem, který lze přirovnat k akční PC hře s prvky komiksu. Děj doslova akceleruje na maximální otáčky během prvních pěti minut a své bláznivé tempo si udržuje až

do konce s výjimkou několika oddychových pasáží. Film praská ve švech bizarními dialogy a akcí, které jsou jádrem konceptu. Bláznivou podívanou dokonale podtrhuje chaotický akční kamera a střih s nadupaným soundtrackem.

Nájemný zabiják Chev Chelios (Jason Statham) je otráven čínským jedem. Jeho jedinou šancí na přežití je udržení vysoké hladiny adrenalinu v krvi, která zpomaluje šíření jedu. Chev Chelios neztrácí čas a podniká ultimátní vendetu.

ČSFD rating: 72 %

IMDB rating: 7.0/10

3) Sbal prachy a vypadni / Lock, stock and two smoking barrels (1998)

Černá komedie plná nečekaných situací, která stále nabírá na tempu od začátku až do konce. Film je skvěle propracovaný, včetně velkého

množství hlavních i vedlejších postav, kterým poskytuje více než dost prostoru pro identifikaci jejich charakterů a vlastností. Děj se soustředí na několik zdánlivě oddělených skupin hlavních postav v jednom čase. Postupem času se vše začne prolínat, čímž vzniká neustále gradující zápletka.

Eddie (Nick Moran) je výborným karetním hráčem. Se svými třemi kamarády nashromáždí velkou částku peněz, kterou se pokusí znásobit v kartách s vlivným zbohatlíkem. Hra je zmanipulována a místo výdělků odchází Eddie s nezanedbatelným dluhem, který pro něj i jeho kamarády představuje nezanedbatelný problém. Jako blesk z čistého nebe se jim naskýtá příležitost přijít lehce k penězům a splatit dluh. Shody okolností a nešťastných náhod jejich plán značně komplikují.

ČSFD rating: 87 %

IMDB rating: 8.2

4) Strach a hnus v Las Vegas / Fear and Loathing in Las Vegas (1998)

Bláznivě psychedelická, iracionálně bizarní komedie s prvky road movie, ve které děj představuje naprostý chaos, anarchii a nepředvídatelnost. Necenzurovaný výlet do světa drog ve velkém měřítku, kde nic a všechno nedává smysl. Snímek je beze sporu spekulativním a kritika na něj je velmi kontrastní.

Novinář Roul Duke (Johny Depp) má za úkol napsat článek o závodu terénních vozidel v Las Vegas. Společně s jeho přítelem, právníkem, doktorem Gonzem (Benicio Del Toro) a kufrům plným tvrdých drog vyráží vstříc dobrodružství. Pracovní pobyt se již během cesty mění v jinou dimenzi a nabírá naprosto odlišný směr.

ČSFD rating: 76 %

IMDB rating: 7.7/10

David Lauterbach

HEDVÁBNÍK

RECENZE KINHY
Kornelie Holá

Na český knižní trh přišel dlouho očekávaný druhý díl detektivního románu o Cormoranovi Strikeovi HEDVÁBNÍK (nakladatelství PLUS).

Tentokrát se na soukromého detektiva, zraněného při misi v Afganistánu, obrátí manželka spisovatele, který se před nějakou dobou ztratil. A přestože už to několikrát v minulosti udělal, nyní se jeho vypořehání

protahuje. V průběhu vyšetřování je Strikeovi čím dál jasnější, že spisovatelovo zmizení má něco společného s rukopisem, který právě dokončil. V něm totiž dokonale popsal všechny své známé a to ne zrovna lichotivým způsobem. Pokud by došlo k vydání románu, mnoha lidem by zničil nejen pověst, ale i život. A tak, když je spisovatel nalezen mrtvý, respektive zavražděn velmi brutálním a k tomu rituálním způsobem, je na Strikeovi a Robin, jeho sličné asistentce, aby dopadli krutého vraha předtím, než dojde k obvinění nevinného člověka.

Zatímco první román o soukromém detektivovi byl vydán neznámým Robertem Galbraithem, u pokračování již všichni vědí, že jde o pseudonym famózní britské autorky J. K. Rowlingové. Jedná se o typickou anglickou detektivku – jeden mord, sympatický detektiv a dlouhé vyslýchání všech svědků a podezřelých. To tedy občas působí poněkud vlekle.

Autorka má velký smysl pro podrobnou charakteristiku postav, jak předvedla už v knihách o Harry Potterovi. Neustále odvádí pozornost různými informacemi, takže jen pra-

videlný čtenář detektivek vysleduje drobné náznaky, podle kterých dojde k závěrečnému odhalení.

Knih je dobře přeložená, neseťkáte se zde s gramatickými chybami nebo překlepy. Popisy okolí zavedou čtenáře i tam, kam se běžně nepodívá – do luxusních klubů, malých hospůdek a zapadlých uliček současného Londýna.

Rowlingová nedávno oznámila, že knih o zmrzačeném detektivovi bude celkem sedm. Budou-li všechny tak dobré, jako ty první dvě, máme se opravdu na co těšit.

Kulturní přehled

Výstavy

► **intervence 3 Anežka Hošková, Jakub Hošek, Nik Timková**

Do 31. 5. 2015, Praha, GHMP – Colloredo-Mansfeldský palác

► **Start up: Tereza Fišerová – Paralelní vesmír**

Do 5. 7. 2015, Praha, GHMP – Dům U Zlatého prstenu

Divadlo

► **Tanec Praha**

25. 5.–25. 6. 2015, Praha

► **Pražské Quadriennale**

18. 6.–28. 6. 2015, Praha

► **Letní Shakespearovské slavnosti**

25. 6.–5. 9. 2015, Praha

Kino

► **Zabijáci (Dánsko, 2014)**

Premiéra 14. 5. 2015

► **Stále spolu (Česko, 2014)**

Premiéra 21. 5. 2015

► **Evangeliium podle Brabence (Česko, 2014)**

Premiéra 9. 7. 2015

► **Vynález zkázy (Československo, 1958)**

Premiéra 30. 7. 2015

Koncerty

► **Bohemian Like You: Keleleáé**

19. 5. 2015, Praha, MeetFactory

► **Femme Fatale: PRINCESS CHELSEA (NZ)**

20. 5. 2015, Praha, Palác Akropolis

► **Kiss**

8. 6. 2015, Praha, O2 Arena

► **Cyantific**

12. 6. 2015, Praha, Roxy

► **The War On Drugs**

17. 8. 2015, Praha, Lucerna Music Bar

Akce

► **Prague Food Festival**

29. 5.–31. 5. 2015, Praha

► **Prague Pride**

10. 8.–16. 8. 2015, Praha

► **Letní Letná**

18. 8.–3. 9. 2015, Praha

Festivaly

► **Rock For People**

4. 6.–6. 6. 2015, Hradec Králové

► **Votvírák**

12. 6.–14. 6. 2015, Letiště Boží Dar

► **Respect festival**

13. 6.–14. 6. 2015, Praha

► **Colours Of Ostrava**

16. 7.–19. 7. 2015, Ostrava

► **Sázavafest**

30. 7.–1. 8. 2015, Světlá nad Sázavou

Ovládat hlas? Chce to čas!

FEJETON
Marek Šorm

Všichni se občas díváme na americké bijáky v televizi a díky našim skvělým dabérům bezprostředně věříme, že na nás herci promlouvají naším rodným jazykem. Nijak se nad tím ani nepozastavujeme, protože herecké výkony některých dabérů jsou excellentní. Ano, herecké, protože právě herectví a empatie je nejdůležitější složka dabingu. Originální herec a dabér musí být v okamžiku, kdy hovoří, jedna osoba. Málokdo si přitom uvědomí, jak je toto povolání obtížné.

Já jsem měl tu možnost zúčastnit se dabingového kurzu, kde jsem za tu krátkou dobu nabral mnoho zkušeností. Jelikož se celý kurz odehrával v místnosti, která připomínala spíše kumbál, než studio, bylo to zpočátku velmi obtížné. Tak například chyběla veškerá stříhací technika, proto jsme se museli trefovat přesně do času a hovořit stejným tempem jako postava ve filmu, což pro mě bylo velice obtížné. Navíc je třeba neustále přejíždět pohledem ze scénáře na papíru k obrazovce, aby člověk pochytil výraz a emoce herce. Nejspíš si dokážete představit, jak komicky by vypadalo, kdyby dabér pouze hleděl do papíru a četl text. K tomu přidejte správnou rétoriku a artikulaci, protože jakmile nevylovíte správně každé písmeno, tak jak je ve scénáři, režisér to považuje za nepřijatelné a nechá vás trápit se s vlastním jazykem, dokud to nebude stoprocentní.

Až na tomto kurzu mi došlo, jak špatně vyslovuji a polykám hlásky. Zkrátka jsem si tuto profesi představoval trochu jinak. Jenže jak se říká „těžko na cvičišti, lehký na bojišti“. Trénink, trénink a zase trénink, nic jiného k úspěchu v této profesi nevede. Jakmile se člověk přes všechno tohle překlene, čeká ho neuvěřitelná porce zábavy. Je to jako žít ten daný film.

Kromě hraných komedií jsem si vyzkoušel dabovat animovaný film od Disneyho, kde jsem musel měnit hlas, protože jsem daboval více postav, včetně ženských. Není se třeba bát, že by bylo něco poznat, protože v praxi u vás ještě sedí zvukař, který dokreslí správnou barvu hlasu, aby se co nejvíce podobala zahraniční verzi. Existují ale výjimky, kdy si například režisér Mickey Mouse z Disneyho přijel sám vybrat vhodného dabéra, který propůjčí hlas malému myšákovi. Po úmorném zkoušení napodobování barvy hlasu vybral Sašu Rašilova jako Mickeyho.

Nicméně dabingu jako takovému zlaté časy odzvonily a profese jde v České republice s kopce. Dokonce to zašlo až tak daleko, že herci stávkují a odmítají za nepřijemných podmínek s nevíce příjemným honorářem propůjčovat svůj hlas. A my se tak můžeme dočkat toho, že filmy budou buď pouze s titulky, nebo jeden film nadabuje jeden člověk, což je trendem třeba v Polsku.

Já osobně si nedokážu představit Leonarda di Capria bez Michala Jagelky, Bruce Willise bez Alexeje Pyška nebo Doktora House bez Martina Stránského. Bohužel ale tyto jmenování jsou právě ti, kteří pomalu ale jistě rezignují a hodlají se za těchto podmínek vzdát své práce a přenechat ji podle slov M. Jagelky „například nějakému tramvajákovi“. Doufám, že se opět zlepší zázemí českého dabingu, a my nebudeme v budoucnu muset v kinech předčítat titulky svým dětem.

DISKREDITED SUDOKU:

Snadné					Střední					Těžké										
3	5	2				7				6	9		1	7	6	4				
			5	2	8				4	5			3		9					
6	1	8			3				6	7	2	1	6		3	8	7			
	4	5		1	6	9	3	8	5			9	4	6			9	2		
9	2	6	4	7	3	1	5	8	6	9	4	2	5		1	8		4	6	7
8		1	2	5		4	6	1	3	4			2	5	1	5				
	9				5	1	4	7	6	9	5				3	9	2			8
	6		9	5						3	1					1			7	
					3	9	6	5	4					9		1	6	9	4	